

Κηδείες αγνοουμένων

Επιμέλεια: Ανδής Πέτσα-Σαββίδου

Στρατιώτης Αντρέας Μιχαήλ, 281 ΤΠ της Μύρτου

Άλλη μια συγκλονιστική ιστορία που πηγάζει μέσα από τον πόνο που άφησε η τουρκική εισβολή. Οι βόμβες του Αττίλα χώρισαν δύο δίδυμα αδέρφια, τους Αντρέα και Μιχάλη που βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή, όταν σκοτώθηκε ο ένας από αυτούς· ο ήρωας στρατιώτης Αντρέας Μιχαήλ που υπηρετούσε στο 281 ΤΠ της Μύρτου. Τα οστά του Αντρέα βρέθηκαν σε ομαδικό τάφο στον Κοντεμένο και ταυτοποιήθηκαν με τη μέθοδο DNA. Η ταφή του έγινε στον Τύμβο της Μακεδονίτισσας.

Ο συμπολεμιστής του Αντρέα, Φίλιππος Καρατσιόλης, εκ μέρους του Συνδέσμου Αξιωματικών και Οπλιτών 1974 Μύρτου, παρέδωσε μερικά στοιχεία για τον ήρωα Αντρέα.

Ο Αντρέας γεννήθηκε στο Έξω Μετόχι στις 10 Οκτωβρίου 1956 και ήταν δίδυμος αδελφός με τον Μιχάλη. Ο άλλος αδελφός τους, Σωτήρης, ήταν δύο χρόνια μεγαλύτερος. Είχαν επίσης και ακόμα μια μικρότερη αδελφή, τη Μάρω. Ο πατέρας τους Παναγιώτης και η μητέρα τους Ελένη, μέσα στις δύσκολες εποχές που πενούσαν, έδωσαν τα πάντα και στόχος τους ήταν τα παιδιά τους να αποφοιτήσουν από ανώτερες σχολές. Ο Αντρέας και ο αδελφός του Μιχάλης φοίτησαν στο Γυμνάσιο Παλλαρή στη Λευκωσία. Στη συνέχεια παρακολούθησαν σπουδές για ξενοδοχειακά στην Κερύνεια, στον κλάδο του μάγειρα, μέχρι τον Ιανουάριο του 1974 όπου είχαν την υποχρέωση να καταταγούν στην Εθνική Φρουρά.

Ο Αντρέας κατετάγη τον Ιανουάριο του 1974 στο ΚΕΝ Λάρνακος έτσι ώστε να υπηρετήσει την πατρίδα του από τις τάξεις της Εθνικής Φρουράς. Αρκετοί από τους συμπολεμιστές του Αντρέα είχαν συναντηθεί για πρώτη φορά στο ΚΕΝ Λάρνακος όπου ήταν και ο αδελφός του Μιχάλης. «Θυμάμαι, ήταν δύσκολο να τους ξεχωρίσουμε, έμοιαζαν σαν δύο στάλες νερό. Εμείς τους αποκαλούσαμε οι δίδυμοι από το Έξω Μετόχι», θυμάται ο κ. Καρατσιόλης.

Ο Αντρέας, μετά από τρεις μήνες εκπαίδευσης στο ΚΕΝ μετατέθηκε στο 281 ΤΠ στη Μύρτου για τον δεύτερο κύκλο εκπαίδευσής του.

Τη Δευτέρα 15 Ιουλίου 1974 ο Αντρέας και οι υπόλοιποι στρατιώτες του τάγματος πήραν διαταγή με κατεύθυνση προς Λευκωσία. Το επόμενο πρωί, Τρίτη 16 Ιουλίου 1974, το τάγμα γύρω στο μεσημέρι πήρε διαταγή να ακολουθήσει την πορεία Μακαρίου που είχε μεταβεί στον Κύκκο.

«Στην πορεία προς τον Κύκκο συναντήσαμε το ξυλογέφυρο, που είχαν ανατινάξει οι Αντιστασιακοί στην περιοχή του Πεδουλά, με αποτέλεσμα η φάλαγγα

να αλλάξει δρομολόγιο και να κατευθυνθεί από το Τρόδος προς Πάφο. Την επόμενη μέρα, μας διέταξαν να ελέγχουμε διάφορα πόστα στην πόλη της Πάφου ενώ άλλοι συμπολεμιστές μεταφέρθηκαν στην Παναγιά και στην Πόλη Χρυσοχούς. Γιατί το 281 ΤΠ να μεταβεί από τις ακτές της Κερύνειας στην Πάφο για επιβολή του πραξικοπήματος; Το ερώτημα βεβαίως παραμένει μέχρι και σήμερα αναπάντητο. Από την Πάφο πήγαμε στη Λευκωσία αντί στη Μύρτου στις 19 Ιουλίου. Μας μετέφεραν στο στρατόπεδο στην Αθαλάσσα. Ο πρώτος λόχος διατάχθηκε να μεταβεί προς το Μιπογάζι της Αμμοχώστου για να αποκρούσει πιθανή απόβαση του Τούρκικου στρατού. Οι υπόλοιποι λόχοι, μεταξύ των οποίων και ο 2ος όπου υπηρετούσε και ο Μιχαήλ Αντρέας, κατευθύνθηκε νωρίς το πρωί της 20ής Ιουλίου προς τα παράλια της Κερύνειας», περιγράφει ο κ. Καρατσιόλης.

Έπεσε από τα πυρά των αεροπλάνων.

Ο συμπολεμιστής του Αντρέα, θυμάται τις δραματικές ώρες που έζησαν στα παράλια της Κερύνειας. «Μας έστειλαν με το φως της ημέρας ενώ ήδη γνώριζαν ότι ο πολεμικός στόλος των Τούρκων κατευθυνόταν προς τις ακτές της Κερύνειας. Κατευθυνόμενοι προς Κερύνεια, στο ύψος του χωριού Κοντεμένου, πέρασαν πάνω από την αυτοκινητοπομπή τα μεταγωγικά αεροπλάνα που έριξαν εκατοντάδες αλεξιπυροσφαιριστές στην περιοχή του Κιόνελλι. Επικεφαλής της φάλαγγας ήταν ο διοικητής μας αντισυνταγματάρχης Παπαθανασίου Αντώνιος. Είχε την ευχέρεια να σταματήσει την πορεία της φάλαγγας και να σκορπίσει τους στρατιώτες στα χωράφια. Αντί αυτού όμως, ανέπτυξε ταχύτητα και έτσι όλη η φάλαγγα τον ακολούθησε με αποτέλεσμα σε περίπου 4-5 λεπτά να δεχθούμε επίθεση από την πολεμική αεροπορία των Τούρκων. Ο διοικητής μας πρόλαβε να κρυφτεί στα σπίτια του χωριού Ανώματος, με αποτέλεσμα να γλυτώσει. Το τι ακολούθησε, δεν περιγράφεται... Μεγάλη καταστροφή, νεκρά κορμιά σκορπισμένα κατά μήκος του δρόμου και με αρκετούς βαριά τραυματισμένους συμπολεμιστές» ανέφερε ο κ. Καρατσιόλης.

Ο Αντρέας κτυπήθηκε θανάσιμα εκείνο το πρωινό από τους πολυβολισμούς των αεροπλάνων και δάφτηκε σε ομαδικό τάφο εκεί στον Κοντεμένο.

Τα άλλα δύο αδέρφια του Αντρέα, κατάφεραν και επέστρεψαν στην οικογένειά τους.

Ο Μιχάλης πολέμησε στο δυτικό μέτωπο στον Άγιο Ερμόλαο με το 231ΤΠ και ο μεγαλύτερος αδελφός τους, Σωτήρης, στο ανατολικό μέτωπο στο Συχαρί με το 361ΤΠ.

Πηγή: «Φιλελεύθερος»